

нансовий стан і результати діяльності підприємства. А тому, удосконалення існуючої системи інформаційно-аналітичного забезпечення обліку виробничих запасів обумовлюється перш за все необхідністю задоволення інформаційних потреб користувачів облікової інформації.

Удосконалення процесу документування наявності та руху виробничих запасів має бути спрямованим на: підвищення оперативності інформаційного забезпечення обліку виробничих запасів через впровадження універсальних форм документів; поєднання в окремих документах синтетичного й аналітичного обліку з чітким відображенням операцій у системі рахунків бухгалтерського обліку; забезпечення своєчасності документального оформлення через спрощеність форм документів; пристосованість форм документів до автоматизованого способу обробки даних; забезпечення ефективного контролю за використанням виробничих запасів. Це однозначно позначиться на якості та раціональності прийнятих рішень, оскільки без задоволення інформаційних потреб неможлива ефективна діяльність споживача інформаційного ресурсу.

Таким чином, тільки чітко продумана та раціонально організована система інформаційно-аналітичного забезпечення надає можливість користувачам облікової інформації отримувати якісну, своєчасну, суттєву, повну та достовірну інформацію, на основі якої здійснюється прийняття рішень.

Література

1. Ясюкевич Т. Документ — основа учета // Бухгалтерский учет. — 1998. — Т. 11. — С. 106–107.

Довгань К. І., студент ОЄФ, 4 курсу,
напрямок підготовки 6.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Лондаренко О. О.,
асистент кафедри обліку в кредитних
і бюджетних установах та економічного аналізу

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах починається з її облікової політики, яка є основою ведення бухгалтерського обліку. У вітчизняній практиці наказ про облікову політику є нормативно-довідковим документом, що координує

обліковий процес і спрямовує на досягнення основних цілей суб'єкту господарювання.

Вивченням проблеми формування облікової політики займалися вітчизняні науковці: Ф. Бутинець, С. Свірко, П. Житній, В. Завгородній, Л. Ловінська, Н. Костенко, Т. Безродна, однак проблема втілення їх розробок залишається актуальною.

Метою роботи є обґрунтування особливостей формування облікової політики бюджетних установ, опрацювання питання регулювання організації обліку.

Поняття «облікова політика» зародилося за часів «Великої кризи 1928 року» в США, завдяки краху Нью-Йоркської фондової біржі. Офіційно «облікова політика» введена лише з прийняттям 1973 року МСБО 1 «Розкриття облікової політики» та МСБО 5 «Інформація, яка підлягає розкриттю у фінансових звітах». 1997 року їх було змінено на МСБО 1 «Подання фінансових звітів».

М(С)БО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» визначено, що облікова політика — це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктами господарювання при складанні та поданні фінансової звітності [3], а Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» — «сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання звітності» [4]. Отже, облікова політика бюджетних установ є сукупністю прийомів і методів, за допомогою яких здійснюється керівництво, та сукупністю конкретних методів і способів організації і форм бухгалтерського обліку. Саме на основі правильно обраної облікової політики формується ефективна система бухгалтерського обліку, для відображення всіх операцій, пов'язаних з виконанням кошторису, налагоджується ефективний цільовий контроль за використанням бюджетних коштів.

Завданнями облікової політики установи є: 1) своєчасне попередження негативних явищ діяльності установи; 2) закріплення принципів, що є основою ведення та організації обліку, планування діяльності установи; 3) виявлення та ефективне використання резервів; 4) контроль наявності та руху бюджетних засобів, контроль їхнього раціонального використання та використання за цільовим призначенням [1, ст. 28]. Облікова політика установи має забезпечувати: застосування методів оцінки, що повинні запобігти завищенню оцінки активів і дохідності бюджетної установи; тотожність даних аналітичного обліку з оборотами і залишками по рахунках синтетичного обліку на останній календарний день кожного місяця; повне відображення всієї діяльності установи.

Бухгалтерський облік у бюджетних установах має свої особливості: розподіл обліку видатків за джерелом покриття; організацію обліку в розрізі статей бюджетної класифікації; сувору відповідність обліку і звітності вимогам нормативних документів; окремий облік отриманих асигнувань з бюджетів різних рівнів і власних надходжень; окремий облік касових і фактичних видатків; контроль виконання кошторису видатків [6]. У зв'язку з існуванням можливості вибору форми ведення бухгалтерського обліку, рішення установи щодо форми введення обліку затверджується наказом про облікову політику. У окремих установах накази про облікову політику відсутні з причини недостатнього рівня теоретичної підготовки персоналу. Також типовим є формулювання облікової політики порушенням основних принципів ведення бухгалтерського обліку і елементарне порушення законодавства [2].

Формуючи облікову політику слід враховувати затвердження робочого плану рахунків і графіка документообігу; визнання питань щодо організації діловодства; складання номенклатури справ бухгалтерської служби; закріплення переліку осіб, які мають право підпису документів різних рівнів; перелік матеріально-відповідальних осіб та осіб, у роботі яких використовуються бланки суворого обліку; визнання складу постійно діючої інвентаризаційної комісії; комісії з списання матеріальних цінностей. Будь-які зміни в обліковій політиці, що мають суттєвий вплив на показники звітного або майбутніх періодів, мають бути описані із зазначенням їх причин і змін. Не вважається зміною в обліковій політиці: нова облікова політика щодо операцій, які не є суттєвими; нова облікова політика щодо операцій, які відрізняються по суті від попередніх і не здійснювалися раніше.

В останні роки актуальним є пошук напрямків модернізації облікової політики на основі основних положень з реформування обліку в бюджетній сфері, законодавчо закріплених Постановою Кабінету Міністрів України [5].

Процес розробки облікової політики є досить трудомістким, але необхідним, адже раціональна розроблена облікова політика уможливило формування ефективної системи управління та контролю за державними фінансами.

Література

1. *Адамова І.З.* основні причини виникнення проблеми формування облікової політики бюджетних установ та методика її розв'язання / М.С. Грінчук, к.е.н., Д.Г. Бринзила [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2009/v1/NV-2009-V1_35.pdf.

2. Безродна Т. Облікова політика бюджетних установ : проблеми та перспективи становлення /Т. Безродна // Бухгалтерський облік і аудит. — 2007 — № 8 — С. 27–29.

3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» [електронний ресурс]: режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_02.

4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV (зі змінами та доповненнями від 12.12.2012 р. №5463-17) — режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996_14.

5. Про затвердження Стратегії модернізації систему бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007—2015 роки [Електронний ресурс]: постанова Кабінету Міністрів України від 16.01.2007 р. №64 (зі змінами і доповненнями від 09.01.2013 р. №11) — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/34-2007-%D0%BF>.

6. Янчук Г.В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах / Г.В. Янчук, І.О. Постоюк [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_DN_2012/Economics/7_106692.doc.htm.

**Дрогобецька І.О., студент ОЕФ, 2 курсу,
напрямок підготовки 6.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Супрович Г.О., к.е.н.,
ст. викладач кафедри обліку підприємницької діяльності**

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ І МІСЦЕ КРЕАТИВНОГО ОБЛІКУ В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Однією із найсуттєвіших проблем бухгалтерського обліку за сучасних умов в Україні є адаптація ринкових облікових інституцій у вітчизняну практику. Це зумовлює низку невирішених питань у бухгалтерському обліку. Залишається недостатньо розкритою і можливість існування креативного обліку, хоча дане поняття широко використовується у науковій літературі.

Із прийняттям Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність» бухгалтерам надана можливість реалізації творчого підходу під час формування професійних суджень (визначення облікових оцінок). В умовах, що склалися, особливої гостроти набувають проблеми креативного обліку. Насамперед це визначення економічної сутності та місця креативного обліку в національній системі бухгалтерського обліку. Також необхідно